

سه مقاله از ژورنال روابط بین المللی:

1- محافظه کاران آمریکایی: اکثر آمریکایی ها حق دارند که از دولت خود ناراض باشند.

2- مشکلات بانکی ایالات متحده ؛ سیستم ذخیره دلاری را به پایان میرساند.

3- ناتو درگیر رویا رویی نظامی واقعی با روسیه است

توضیحات مفصل در ذیل :

ترجمه از متن انگلیسی به زبان دری توسط : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

1- محافظه کاران آمریکایی: اکثر آمریکاییها حق دارند که از دولت خود ناراض باشند. [54]

The American Conservative: 'Most Americans are right to be dissatisfied with their government'

تاریخ نشر: 2023-03-29

جو بایدن و تیمش

بحران قدرت ملی آمریکا آغاز شده است. اقتصاد آمریکا رو به واژگونی است و بازارهای مالی غرب بی سر و صدا در هراس هستند. در معرض خطر افزایش نرخ بهره، اوراق بهادار با پشتوانه وام مسکن و اوراق خزانه ایالات متحده ارزش خود را از دست می دهند. «محافظه کار آمریکایی» تأکید می کند که «ارتعاشات» ضرب المثلی بازار - احساسات، عواطف، باورها و تمایلات روان شناختی - نشان می دهد که چرخشی تاریک در اقتصاد آمریکا در جریان است.

قدرت ملی آمریکا به اندازه توانمندی نظامی آمریکا با پنا نسایل و عملکرد اقتصادی سنجیده می شود. درک روزافزون این که ظرفیت نظامی-صنعتی آمریکا و اروپا نمی تواند خواسته های **اوکراین** برای مهمات و تجهیزات را برآورده کند، سیگنال شومی برای ارسال در طول جنگ نیابتی است که واشنگتن اصرار دارد جا نشین اوکراینی اش برنده است.

به نظر می رسد که عملیات های اقتصادی نیروی روسیه در جنوب اوکراین با حداقل هزینه جان یاتلفات بشری و منابع در دست داشته ای روس ها با موفقیت؛ نیروهای حمله کننده اوکراینی را متوقف کرده است. در حالی که اجرای جنگ فرسایشی توسط روسیه بسیار عالی عمل کرد، روسیه ذخایر و تجهیزات خود را بسیج کرد تا نیرویی را که چندین قدر بزرگتر و به طور قابل توجهی کشنده تر از یک سال پیش بود به میدان آورد.

با توجه به ضعف آشکار نیروهای دفاع زمینی، هوایی و هوایی اعضای **نا تو**، یک جنگ ناخواسته با روسیه می تواند به راحتی صدها هزار سرباز روسی را به مرز لهستان، مرز شرقی **نا تو**، بیاورد. این نتیجه ای نیست که واشنگتن به متحدان اروپایی خود وعده داده بود، اما اکنون یک احتمال واقعی است.

برخلاف سیاست گذاری و اجرای سیاست گذاری خارجی و ایدئولوژیک اتحاد جماهیر شوروی، روسیه معاصر به طرز ماهرانه ای از آرمان خود در آمریکای لاتین، آفریقا، خاورمیانه و آسیای جنوبی حمایت کرده است. این واقعیت که تحریم های اقتصادی غرب به اقتصاد ایالات متحده و اروپا آسیب زد و روبل روسیه را به یکی از قوی ترین ارزهای نظام بین الملل تبدیل کرد، به سختی جایگاه جهانی واشنگتن را افزایش داده است.

سیاست **بایدن** در راندن اجباری **نا تو** به مرزهای روسیه، اشتراکات قوی امنیتی و منافع تجاری بین مسکو و پکن ایجاد کرد که در حال جذب شرکای استراتژیک در جنوب آسیا مانند هند و شرکای مانند برزیل در آمریکای لاتین است. پیامدهای اقتصادی جهانی برای محور نوظهور روسیه و چین و انقلاب صنعتی برنامه ریزی شده آنها برای حدود 3.9 میلیارد نفر در سازمان همکاری شانگهای (SCO) عمیق است.

در مجموع، استراتژی نظامی واشنگتن برای تضعیف، منزوی کردن یا حتی نابودی روسیه یک شکست بزرگ است و این شکست، جنگ نیابتی واشنگتن با روسیه را در مسیری واقعا خطرناک قرار می‌دهد.

عقب نشینی از خواسته های بدخیم و احمقانه دولت **بایدن** برای عقب نشینی تحقیرآمیز روسیه از شرق اوکراین قبل از برگزاری مذاکرات صلح، گامی است که واشنگتن از انجام آن خودداری می کند یا این حال باید گرفته شود. هر چه نرخ بهره بالاتر می رود و هر چه واشنگتن در داخل و خارج از کشور برای پیگرد جنگ در اوکراین هزینه بیشتری می کند، جامعه آمریکا به سمت آشفتگی سیاسی و اجتماعی داخلی نزدیکتر می شود. اینها شرایط خطرناکی برای هر جمهوری است.

از میان همه خرابی ها و سردرگمی های دو سال اخیر، یک حقیقت غیرقابل انکار بیرون می آید. اکثر آمریکایی ها حق دارند که نسبت به دولت خود بی اعتماد و نا راضی باشند. **پرزیدنت بایدن** به عنوان یک بریده مقوایی، جایگاهی برای متعصبان ایدئولوژیک در دولتش شناخته می شود، افرادی که قدرت اجرایی را وسیله ای برای خاموش کردن مخالفان سیاسی و حفظ کنترل دائمی دولت فدرال می دانند.

آمریکایی ها احمق نیستند. بسیاری از آمریکایی ها بر این باورند که از 21 ژانویه 2021 تاکنون هیچ رهبری ملی واقعی نداشته اند. زمان آن رسیده است که **دولت بایدن** رمپی را پیدا کند که برای بیرون کردن واشنگتن دی سی از جنگ نیابتی خود در اوکراین علیه روسیه طراحی شده است. «محافظة کار آمریکایی» تأکید می کند که این آسان نخواهد بود.

----- **با تقدیم احترامات «2023-03-30»**

2- مشکلات بانکی ایالات متحده ؛ سیستم ذخیره دلاری را به پایان میرساند. [55]

US bank trouble heralds The End of dollar Reserve system

تاریخ نشر: 2023-03-29

روزهای دلار به عنوان ارز ذخیره جهان شماره گذاری شده است. تصویر Screengrab :

آسیا تایمز تاکید می کند که سیستم بانکی ایالات متحده شکسته شده است. این نشان دهنده ناکامی های برجسته تری مانند Credit Suisse نیست. بانک های مرکزی موسسات در حال مرگ را تحت حمایت زندگی نگه می دارند.

اما دوران ذخایر مبتنی بر دلار و نرخ ارز شناور که از 15 آگوست 1971 آغاز شد، زمانی که ایالات متحده پیوند دلار و طلا را قطع کرد، رو به پایان است. برد از بانک ها به اقتصاد واقعی منتقل می شود که گرسنگی دریافت اعتبار خواهد داشت.

و پیامدهای ژئوپلیتیکی بسیار زیاد خواهد بود. تصاحب اعتبار دلاری تغییر به سیستم ذخیره چند قطبی را تسریع می کند و **یوان چین** را به عنوان رقیب دلار می برد.

طلا، "یادگار وحشیانه" مورد نفرت **جان مینارد کینز**، نقش بزرگتری ایفا خواهد کرد، زیرا سیستم بانکی دلار ناکارآمد است و هیچ ارز دیگری - مطمئناً نه **یوان** تحت کنترل قوی - نمی تواند جایگزین آن شود. اکنون با قیمت بی سابقه 2000 دلار در هر اونس، طلا احتمالاً افزایش بیشتری خواهد داشت.

بزرگترین خطر برای هژمونی دلار و قدرت استراتژیکی که به واشنگتن می دهد، جاه طلبی **چین** برای گسترش نقش بین المللی **یوان** نیست. این بحران کاملاً با سال 2008 متفاوت است، زمانی که بانک ها تریلیون ها **دلار** از دارایی های نامطلوب را بر اساس «وام های دروغگو» به صاحبان خانه اهرم کردند. پانزده سال پیش، کیفیت اعتباری سیستم بانکی پوشیده بود و اهرم از کنترل خارج شده بود. کیفیت اعتبار بانکی امروزه بهترین کیفیت در یک نسل است.

این بحران از وظیفه غیرممکن تامین مالی بدهی های خارجی آمریکا در حال گسترش ناشی میشود.

کسری مزن حساب جاری آمریکا در 30 سال گذشته معادل مبادله کالا با کاغذ است: آمریکا بیشتر از آنچه می فروشد کالا می خرد و دارایی ها (سهام، اوراق قرضه، املاک و غیره) را به خارجی ها می فروشد تا تفاوت را جبران کند.

آمریکا اکنون 18 تریلیون دلار خالص به خارجی ها بدهکار است که تقریباً برابر با مجموع این کسری ها در 30 سال است. مشکل اینجاست که خارجی هایی که دارایی های ایالات متحده هستند، جریان های نقدی را به دلار دریافت می کنند، اما با ید پول را به ارزهای خود خرج کنند.

قبل از سال 1971، زمانی که بانک های مرکزی نرخ ارز را در یک سطح ثابت نگه داشتند و ایالات متحده کسری نسبتاً کوچک حساب جاری خود را با انتقال **طلا** به بانک های مرکزی خارجی با قیمت ثابت **35 دلار** در هر اونس پوشش داد، هیچ یک از این موارد ضروری نبود. پایان پیوند طلا با دلار و رژیم جدید نرخ های ارز شناور به ایالات متحده اجازه داد تا با فروش دارایی های خود به جهان، کسری حساب جاری عظیمی داشته باشد.

در واقع، بازار نگران است که خرید محافظ تورم از دولت ایالات متحده مانند مسافران کشتی تایتانیک است که از کاپیتان بیمه کشتی غرق شده می خرند. بازار طلا برای دستکاری بسیار بزرگ و متنوع است.

سیستم ذخیره **دلار** نه با صدای بلند، بلکه با ناله خاموش می شود. بانک های مرکزی برای جلوگیری از هر گونه شکست چشمگیر وارد عمل خواهند شد. اما ترازنامه بانک ها کوچک می شود، اعتبار به اقتصاد واقعی کاهش می یابد و به ویژه وام های بین المللی از بین می رود. آسیای جنوب شرقی بیشتر به ارزهای خود و **یوان** متکی خواهد بود. قورباغه دلار با افزایش آهسته به جوش خواهد آمد.

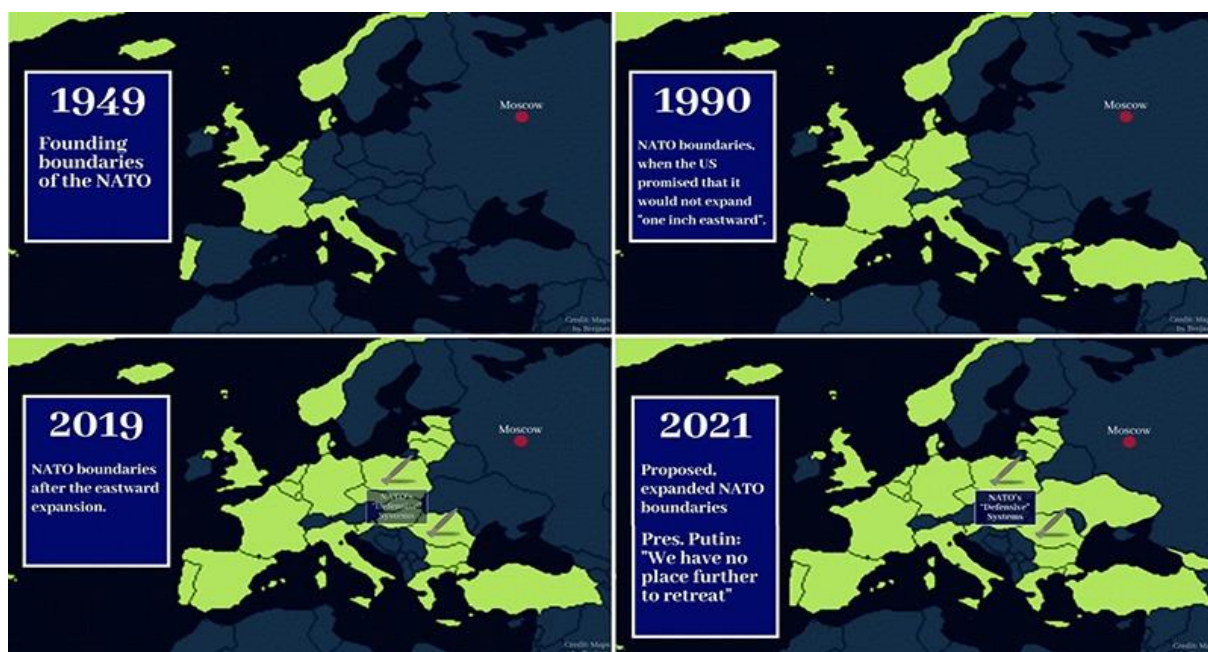
اتفاقی است که تحریم‌های غرب علیه روسیه در سال گذشته، چین، روسیه، هند و کشورهای خلیج فارس را بر آن داشت تا ترتیبات تا مین مالی جایگزین پیدا کنند. اینها یک پدیده پولی نیستند، بلکه روشی پرهزینه، ناکارآمد و دست و پاگیر برای کار در اطراف سیستم بانکی دلار آمریکا هستند. آسیا تا بمرور نتیجه می‌گیرد که با کاهش اعتبار دلاری، این ترتیبات جایگزین به ویژگی‌های دائمی چشم‌انداز پولی تبدیل می‌شوند و سایر ارزها همچنان در برابر دلار به دست خواهند آورد.

«30-03-2023» با تقدیم احترامات

3- ناتو درگیر رویا رویی نظامی واقعی با روسیه است

NATO is engaged in a de facto military confrontation with Russia

تاریخ نشر: 28-03-2023 [56] شماره مقاله

گاه و بیگاه، حتی کارگشته‌ترین سیاستمدار هم اتفاق می‌افتد که لغزش کند و به طور تصادفی حقیقت را بیان کند. این همان چیزی است که در جریان مناظره اخیر در مجمع پارلمانی شورای اروپا رخ داد، زمانی که **آنالنا بانربوک**، وزیر امور خارجه **آلمان** آشکارا گفت که «ما در حال جنگ علیه روسیه هستیم». **توماس فازی**، روزنامه‌نگار، نویسنده و مترجم انگلیسی-ایتالیایی، نویسنده در «گلوبال ریسرچ» می‌نویسد: دولت آلمان سریعاً گفت که سخنان او «سوء تعبیر شده است»، اما حقیقت این است که او کاری جز بیان این موضوع انجام نداد.

تقریباً یک سال پس از درگیری، روایت مداخله غرب در اوکراین - که «ناتو» در جنگ با روسیه نیست» و «تجهیزاتی که ما در اختیار ما قرار می‌دهیم کاملاً دفاعی است» - برای آنچه همیشه بوده آشکار می‌شود: یک داستان تخیلی.

ماه گذشته، در پایگاه هوایی رامشتاین در آلمان، در جلسه توجیهی لوید آستین، وزیر دفاع ایالات متحده و ژنرال مارک میلی، رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا، هسته دیگری از حقیقت از بین رفت. آستین و میلی به هیچ وجه اعلام کردند که ایالات متحده متعهد به انجام "حمله برای آزادسازی اوکراین تحت اشغال روسیه" است - که به گفته ایالات متحده، هم کل دونباس و هم کریمه را شامل می شود.

اعتراف به این که تسلیحات ارائه شده توسط ایالات متحده و ناتو جنبه تهاجمی دارد و نه دفاعی، چرخش قابل توجهی را برای دولت بایدن نشان می دهد. در مارس سال گذشته، بایدن به مردم قول داد که ایالات متحده «تجهیزات تهاجمی» و «هوایما و تانک» را به اوکراین نخواهد فرستاد، زیرا این امر باعث آغاز «جنگ جهانی سوم» خواهد شد. در واقع، همین چند ماه پیش، ارائه تانک به اوکراین هنوز غیرقابل تصور تلقی می شد.

این به سادگی آخرین مورد از لیست طولانی خطوط قرمزی است که ایالات متحده و ناتو از زمان آغاز درگیری از آن عبور کرده اند.

ایالات متحده از زمان جنگ جهانی دوم رسماً اعلام جنگ نکرده است، اما این امر مانع از مداخله نظامی در ده ها کشور نشده است.

حضور سربازان واقعی آمریکایی یا ناتو در زمین (اگرچه گزارش هایی مبنی بر حضور نیروهای عملیات ویژه ایالات متحده در اوکراین گزارش شده است) نیز در نهایت در درجه دوم اهمیت قرار دارد. غرب با ارائه تجهیزات نظامی قدرتمند تر و همچنین پشتیبانی مالی، فنی، لجستیکی و آموزشی به یکی از جناح های متخاصم، از جمله برای عملیات تهاجمی (حتی در داخل خاک روسیه)، بدون توجه به اینکه آنچه رهبران ما ممکن است ادعا کنند.

شهروندان غربی سزاوار این هستند که به آنها گفته شود در اوکراین چه می گذرد..... - و خطرات آن چیست.

شاید وحشیانه ترین ادعایی که مطرح می شود این باشد که "اگر ما تمام تسلیحات مورد نیاز اوکراین را تحویل دهیم، آنها می توانند برنده شوند" همانطور که آندرس فوگ راسموسن، دبیرکل سابق ناتو اخیراً تأکید کرد برای راسموسن و دیگر شاهین های غربی یا جنگ طلبان غربی، این شامل بازپس گیری کریمه می شود که روسیه در سال 2014 آن را ضمیمه کرد و آن را بسیار مهم استراتژیک می داند.

بسیاری از متحدان غربی هنوز این را خط قرمز غیرقابل عبور می دانند. اما تا کی؟ این استراتژی بر این فرض استوار است که روسیه شکست نظامی و از دست دادن مناطق تحت کنترل خود را بدون متوسل شدن به غیرقابل تصور - استفاده از سلاح های هسته ای - می پذیرد. اما این یک فرض بزرگ برای قمار کردن آینده بشریت است، به ویژه از سوی استراتژیست های غربی که به طرز فاجعه باری هر پیش بینی نظامی بزرگی را در 20 سال گذشته، از عراق تا افغانستان، ناکام گذاشتند.

حقیقت این است که از دیدگاه روسیه، روسیه در حال مبارزه با چیزی است که تصور می کند یک تهدید وجودی در اوکراین است و هیچ دلیلی وجود ندارد که باور کنیم، با پشت به دیوار، دست به اقدامات افراطی برای تضمین نمی کند. بقای آن همانطور که دمیتری مدودف، معاون رئیس شورای امنیت روسیه می گوید: «از دست دادن یک قدرت هسته ای در یک جنگ متعارف می تواند آغاز یک

جنگ هسته‌ای را تحریک کند قدرت‌های هسته‌ای درگیری‌های بزرگی را که سرنوشتشان به آن بستگی دارد، از دست نمی‌دهند».

در طول جنگ سرد، این موضوع به طور گسترده توسط رهبران غربی درک شد. اما امروز، با افزایش مداوم حمایت خود از ارتش **اوکراین**، به نظر می‌رسد که ایالات متحده و **ناتو** آن را فراموش کرده‌اند و در عوض به سناریوی فاجعه آمیزی نزدیکتر شده‌اند. همانطور که **داگلاس مک گرگور**، مشاور سابق وزیر دفاع در دولت **ترامپ**، نوشته است: «نه ما و نه متحدانمان آمادگی جنگ همه‌جانبه با روسیه، منطقه‌ای یا جهانی را نداریم».

نکته این است که اگر جنگی بین روسیه و آمریکا رخ دهد، آمریکایی‌ها نباید تعجب کنند. دولت بایدن و حامیان دو حزبی آن در واشنگتن تمام تلاش خود را برای تحقق آن انجام می‌دهند.

در همین حال، یک جنگ طولانی تنها احتمال درگیری مستقیم بین روسیه و **ناتو** را افزایش می‌دهد. این موضوع اکنون حتی توسط شرکت RAND، اندیشکده نظامی بسیار تأثیرگذار و فوق‌العاده شاهین ایالات متحده، تأیید شده است. در گزارش جدیدی با عنوان «اجتناب از یک جنگ طولانی»، نویسندگان در مورد خطر یک «درگیری طولانی مدت» هشدار می‌دهند و می‌گویند که این منجر به «خطر افزایش طولانی مدت استفاده هسته‌ای روسیه و جنگ **ناتو-روسیه**» می‌شود که به طور جدی می‌تواند منجر شود. منافع آمریکا را به خطر می‌اندازد.

توماس فازی می‌نویسد: این بدان معنی است که منافع ایالات متحده با تمرکز بر دستیابی به یک «راه حل سیاسی» که ممکن است «صلح پایدار» را به ارمغان آورد، به عنوان مثال با «شرط کردن کمک نظامی آینده به تعهد **اوکراین** به مذاکرات» به بهترین وجه تأمین می‌شود.

===== **باتقدیم احترامات «2023-03-30»** =====